

Florica

Vasile Alecsandri

Frunză verde de alună,
Mă dusei noaptea pe lună,
Să găsesc o florică
Care mult inima-mi strică,
Și s-o întreb de ce-n grădină
Pleacă fruntea și suspină?
„Eu mă plec, floarea-mi răspunde,
Căci o jale mă pătrunde,
Arde sufletu-mi și geme,
Căci mă trec fără de vreme.
Trei zile sunt înflorită
Ș-apoi cad de vânt pălită.
De-abia cresc și mă fac floare,
Abia mă-ncălzesc la soare,
Și pe mine cade-ndată
Umbră neagră-ntunecată,
Încât nimeni nu mă vede,
Floare sunt ori iarbă verde.”